

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **M. P.**, zastoupené advokátkou Mgr. Ester Šamajovou, AK Firla Wieslaw, JUDr., U Stromovky 1501/11, Havířov-Město, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 13.3.2015, o nároku na invalidní důchod

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky **Mgr. Ester Šamajové** se určuje částkou **4.085,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o invalidní důchod z důvodu poklesu pracovní schopnosti pouze o 20 %.

[2] Žalobkyně v zákonné lhůtě podala u zdejšího soudu žalobu, ve které zpochybnila objektivnost posouzení jejího zdravotního stavu a tento popsala. Dále požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[3] Žalovaná k žalobě ve svém písemném vyjádření ze dne 19.5.2015 popřela důvodnost žaloby, odkázala na posudky o zdravotním stavu žalobkyně vyhotovené ve správním řízení a s ohledem na námitky navrhla provedení důkazu posudkem posudkové komise MPSV ČR.

[4] Žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce bylo vyhověno usnesením ze dne 27.8.2015 č.j. 20Ad 25/2015-32.

[5] Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky zamítla a své rozhodnutí ze dne 14.1.2015 č.j. X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že žádost o invalidní důchod jí byla rozhodnutím ze dne 14.1.2015 zamítnuta, neboť podle posudku OSSZ Karviná ze dne 7.1.2015 nebyla shledána invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven pouze v míře 20 %. V rámci námitkového řízení byl novým posudkem ze dne 24.2.2015 posuzován její zdravotní stav znovu se shodným závěrem, že míra poklesu pracovní schopnosti s přihlédnutím k celkovému zdravotnímu stavu činí 20 %.

II.

[6] Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že v žádosti o invalidní důchod ze dne 13.10.2014 byl zdravotní stav posuzován lékařem OSSZ v Karviné dne 7.1.2015 se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, položka 1.b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 20 %. V námitkovém řízení byl zdravotní stav lékařem žalované posuzován dne 24.2.2015 se shodným závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení – CC syndrom, CB syndrom s hodnocením podle kap. XIII, odd. E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 20 %.

[7] Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 9.7.2015, který byl vypracován k žádosti soudu, bylo prokázáno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po operativním odstranění levé ledviny pro hydronefrózu v 6ti letech věku, solitární ledvina vpravo, urea a kreatinin v normě, GFR 1,8 ml/s, normální funkce zbylé ledviny, vleklý bolestivý syndrom krční a bederní páteře bez známek kořenového dráždění, oboustranné plochonoží, stav po operaci pro syndrom karpálních tunelů oboustranně v r. 2013, vleklá žilní nedostatečnost dolních končetin kompenzovaná, dalekozrakost středního stupně s astigmatismem, presbyopie a angiopatie sítnice, depresivní epizoda lehká, porucha přizpůsobení a obezita. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav po operativním odstranění levé ledviny pro hydronefrózu při dobré funkci druhé ledviny. Tento stav odpovídal posudkovému hodnocení dle kap. XV, odd. A,

položky 14 přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. o 10 %. Není důvod ke zvýšení procentního hodnocení, jiným závažným postižením posuzovaná netrpí a je schopna pracovat jako dělnice s využitím kvalifikace a praxe, je schopna rekvalifikace zaučením. Posudková komise zdůraznila, že došla k odlišnému závěru při hodnocení příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu oproti předcházejícím posudkovým orgánům.

[8] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti, která nezakládá ani invaliditu I. stupně. Posudkem posudkové komise MPSV nebylo prokázáno jiné zjištění.

III.

[9] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[10] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, když zdravotní stav žalobkyně posuzoval s posudkovou lékařkou i odborný lékař neurolog, posudek obsahuje náležitosti uvedené v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. Komise na základě odborných lékařských nálezů, zejména z období před datem vydání napadeného rozhodnutí, ale i po datu napadeného rozhodnutí, a to z oboru urologie, neurologie, psychiatrie a dalších dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobkyně dosahuje míry, která nezakládá invaliditu, neboť je v míře nižší než 35 %. Posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti posudkově hodnotila odlišně oproti posudkových orgánů v předcházejícím správním řízení, neboť za rozhodující příčinu nepovažovala onemocnění páteře, nýbrž stav po operativním odstranění levé ledviny. K tomuto závěru dospěla na základě zdravotní dokumentace a vyšetření žalobkyně při jednání komise přísedící neuroložkou. S ohledem na uvedené tak pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kap. XV – postižení močové a pohlavní soustavy, odd. A – postižení močové soustavy, položky 14 – ztráta nebo výpad funkce jedné ledviny při dobré funkci druhé ledviny, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. o 10 %. Soud posudek považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý, a proto jej soud v celém rozsahu převzal.

[11] Podle ust. § 39 odst. zákona o důchodovém pojištění *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého*

stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 35 %, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, není možno žalobkyni považovat za invalidní. S ohledem na uvedené, soud žalobě nevyhověl, přičemž při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vycházel z ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), tzn. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního soudu.

[12] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat. znění).

[13] Ustanovené advokátce byla náhrada nákladů řízení stanovena jednak jako odměna za právní služby v počtu dvou úkonů - převzetí věci, včetně nahlížení do spisu dne 24.9.2015 a za účast u jednání soudu dle § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl.č. 177/1996 Sb., tj. 2x á 1.000,- Kč plus náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, tj. 2x á 300,- Kč, tj. celkem 2.600,- Kč plus ztráta času dvakrát dvě půlhodiny, tj. 400,- Kč. Dále bylo účtováno jízdné ze sídla AK do Ostravy, a to dne 24.9.2015 při nahlížení do spisu a dne 7.10.2015 k ústnímu jednání, při použití osobního vozu Hyundai i20, rz X, průměrná spotřeba 5,1 l/km Natural 95, při vzdálenosti tam a zpět 34 km, při použití vyhláskové ceny pohonných hmot, tj. 188,05 Kč plus daň z přidané hodnoty 546,- Kč (21%). Celkem 4.085,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[14] Výrok IV. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého ustanovenému zástupci hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 7.10.2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně